



EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.5.2020

2020/2096

C(2020) 1454 final

Fru Minister,

Kommissionen vill fästa den svenska regeringens uppmärksamhet på införlivandet av rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (nedan kallat *direktivet*). Kommissionen har identifierat ett antal fall av bristande införlivande, vilka kommer att presenteras i denna skrivelse.

## 1. Lagstiftning

Bedömningen grundas på följande lagstiftning:

- Miljöbalk (1998:808), senast ändrad den 29 november 2018.
- Naturvårdsverkets föreskrifter om rening och kontroll av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse, nedan kallade *NFS 2016:6*.
- Lag (2006:412) om allmänna vattentjänster, senast ändrad den 1 januari 2018.
- Förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, senast ändrad den 11 januari 2019, nedan kallad *förordning (1998:899)*.
- Avfallsförordning (2011:927), senast ändrad den 1 januari 2019.
- Lag (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg, senast ändrad den 22 november 2018.
- Miljöskyddslag (1969:387) (upphävd och ersatt av miljöbalken).

Utrikesminister Ann LINDE  
Utrikesdepartementet  
Arvfurstens palats  
Gustav Adolfs torg 1  
SE - 103 23 Stockholm

Commission européenne, B-1049 Bruxelles – Belgique  
Europese Commissie, B-1049 Brussel – België  
Telefon: 00-32-(0)2-299.11.11.

## Analys

### 1.1. Bristfälligt införlivande av artikel 2.4 och 2.6–2.11 i direktivet

De relevanta delarna av artikel 2 har följande lydelse:

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

[...]

4. ”Tätort”: ett område där befolkningen eller de ekonomiska aktiviteterna är så koncentrerade att spillvatten från tätbebyggelse kan insamlas och ledas till ett avloppsreningsverk eller ett slutligt utsläppsställe.

[...]

6. ”1 pe (personekvivalent)”: den mängd nedbrytbart organiskt material som har en biokemisk syreförbrukning på 60 g löst syre per dygn under fem dygn (BOD5).

7. ”Låggradig rening”: rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en fysikalisk eller kemisk process som innebär sedimentering av suspenderade ämnen eller med andra processer genom vilka det inkommande spillvattnets BOD5 reduceras med minst 20 % före utsläpp och den totala mängden suspenderade ämnen i det inkommande spillvattnet reduceras med minst 50 %.

8. ”Sekundär rening”: rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en process som vanligen innebär biologisk rening med sekundärsedimentering eller någon annan process som uppfyller de krav som anges i tabell 1 i bilaga 1.

9. ”Tillräcklig rening”: rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom varje slag av process eller utsläppssystem som medför att recipienten efter utsläpp är av sådan kvalitet att tillämpliga kvalitetsmål och andra bestämmelser i detta och andra gemenskapsdirektiv är uppfyllda.

10. ”Slam”: sedimenterat slam, behandlat eller obehandlat, från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.

11. ”Eutrofiering”: en ökning av halten av näringsämnen i vatten, särskilt kväve eller fosforföreningar, som leder till ökad tillväxt av alger och högre former av växtlighet, så att balansen mellan organismerna i vattnet störs och vattenkvaliteten påverkas negativt.

Artikel 2.4 har inte införlivats i nationell lagstiftning

Artikel 2.6 förefaller ha införlivats i nationell lagstiftning genom 2 § NFS 2016:6 I den nationella bestämmelsen anges ”en biokemisk syreförbrukning på 70 g löst syre per dygn under sju dygn (BOD7)” medan det i direktivet anges ”en biokemisk syreförbrukning på 60 g per dygn under fem dygn (BOD5)”. Beaktat denna diskrepans mellan direktivet och svensk nationell lagstiftning anser kommissionen att artikel 2.6 är felaktigt införlivad.

Artikel 2.7–2.11 har inte införlivats i nationell lagstiftning.

### 1.2. Bristfälligt införlivande av artikel 3.1 tredje stycket och artikel 3.2 i direktivet

De relevanta delarna av artikel 3 har följande lydelse:

1.

[...]

Om ett ledningsnät skulle medföra oskäligen kostnader eller miljötillståndet inte skulle förbättras med ett sådant system, skall individuella system eller andra lämpliga system användas som medför ett motsvarande skydd för miljön.

[...]

2. De ledningsnät som avses i punkt 1 skall uppfylla kraven i avsnitt A i bilaga 1. Kommissionen får ändra dessa krav. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.3.

Artikel 3.1 i dess helhet förefaller vara införlivad genom 9 kap. 7 § miljöbalken som särskilt kräver följande: ”Avloppsvatten skall avledas och renas eller tas om hand på något annat sätt så att olägenhet för människors hälsa eller miljön inte uppkommer. För detta ändamål skall lämpliga avloppsanordningar eller andra inrättningar utföras.”

Vad gäller kraven i artikel 3.1 tredje stycket som citeras ovan anser kommissionen att den angivna nationella bestämmelsen inte omfattar en situation där inrättandet av ett ledningsnät inte skulle vara berättigat antingen därför att det inte skulle leda till att miljötillståndet skulle förbättras eller därför att det skulle medföra oskäligen kostnader. Kommissionen anser att sådana situationer kan uppstå i Sverige till exempel i landets landsbygdsområden. Kommissionen anser att 9 kap. 7 § miljöbalken inte omfattar sådana situationer och uppmanar därför Sverige att förklara hur kraven i artikel 3.1 tredje stycket har införlivats i svensk lagstiftning.

Enligt artikel 3.2 krävs att ledningsnät (som inrättats enligt kraven i artikel 3.1) uppfyller kraven i bilaga I.A. Det förefaller som om artikel 3.2 har införlivats genom 9 kap. 7 § miljöbalken.

Kommissionen noterar att det enligt den nationella bestämmelse som införlivar artikel 3.2 krävs att ”avloppsanordningarna” ska vara ”lämpliga”. Det går endast att indirekt utläsa av den nationella bestämmelsen att ledningsnätet (rören) omfattas av begreppet ”avloppsanordningar”. Kommissionen noterar vidare att det i den nationella bestämmelsen också endast föreskrivs att avloppsanordningarna ska vara ”lämpliga”, istället för att fastställa uttryckliga krav för ledningsnätet i enlighet med dem i bilaga I.A till direktivet. Kommissionen noterar vidare att bilaga I.A till direktivet i sig är felaktigt införlivad (se nedan).

Mot bakgrund av den allmänna lydelsen av och kravet i den lagstiftning som införlivar artikel 3.2 anser kommissionen därför att införlivandet av artikel 3.2 är felaktigt.

### *1.3. Bristfälligt införlivande av artikel 4.2 i direktivet*

Artikel 4.2 har följande lydelse:

2. För utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse till vatten i högt belägna bergsregioner (över 1 500 m över havet), där en effektiv biologisk rening är svår att upprätthålla på grund av låga temperaturer, kan mindre stränga reningskrav tillämpas än de som föreskrivs i punkt 1, om ingående studier visar att utsläppen inte ogynnsamt påverkar miljön.

Det förefaller som om artikel 4.2 har införlivats genom 6 § NFS 2016:6. Den nationella bestämmelsen anger särskilt att ”mindre stränga reningskrav gäller för utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse till vatten i högt belägna bergsregioner eller i andra jämförbara områden, där en effektiv biologisk rening är svår att upprätthålla på grund av låg temperatur [...]”.

Kommissionen konstaterar att den svenska lagstiftningen, i strid med direktivet, inte begränsar tillämpningen av mindre stränga krav till bergsområden över 1 500 m över havet. I den nationella lagstiftningen föreskrivs även att mindre stränga krav kan

tillämpas på ”andra jämförbara områden, där en effektiv biologisk rening är svår att upprätthålla på grund av låg temperatur”. Detta strider mot direktivet som endast innehåller en möjlighet till undantag från kraven på behandling av avloppsvatten från tätbebyggelse i ”högt belägna bergsregioner (mer än 1 500 m över havet)”. Den svenska bestämmelsen utvidgar således tillämpningsområdet för undantaget i strid med direktivet och kommissionen anser därför att artikel 4.2 i direktivet inte är införlivad i den nationella lagstiftningen på ett korrekt sätt.

#### *1.4. Bristfälligt införlivande av artikel 5.6 och av bilaga II i direktivet*

Artikel 5.6 har följande lydelse:

6. Medlemsstaterna skall säkerställa att den bestämning som gjorts av vilka områden som är känsliga ses över med högst fyra års mellanrum.

Det förefaller som om artikel 5.6 inte har införlivats. Sverige uppmanas därför att förklara hur det säkerställs att bestämningen av känsliga områden ses över med högst fyra års mellanrum.

Det noteras att direktivets bilaga II om kriterier för att identifiera känsliga och mindre känsliga områden, vilken artikel 5.1 hänvisar till, inte förefaller ha införlivats.

#### *1.5. Bristfälligt införlivande av artikel 11.2 första meningen i direktivet*

Artikel 11.2 första meningen har följande lydelse:

2. Regleringar och/eller tillstånd ska uppfylla kraven i avsnitt C i bilaga I.

Det förefaller som om artikel 11.2 har införlivats genom 4 § NFS 2016:6. Den nationella bestämmelsen föreskriver att industrispillvatten som leds till en avloppsreningsanläggning ska ha undergått sådan rening som krävs för att säkerställa dels att driften av avloppsreningsanläggningen och behandlingen av avloppsslam inte störs, dels att slammet kan omhändertas på ett säkert och miljömässigt godtagbart sätt.

Enligt artikel 11.2 första meningen krävs det att sådana på förhand fastställda regleringar och/eller särskilda tillstånd som avses i artikel 11.1 ska uppfylla kraven i avsnitt C i bilaga I. Kommissionen anser att bilaga I.C inte har införlivats korrekt i den nationella lagstiftningen i detta avseende. Till följd av detta har artikel 11.2 första meningen inte heller införlivats korrekt. Bilaga I.C behandlas mer ingående nedan.

#### *1.6. Bristfälligt införlivande av artikel 12.1 första meningen och artikel 12.3 i direktivet*

De relevanta delarna av artikel 12 har följande lydelse:

1. Renat avloppsvatten skall om möjligt återanvändas. [...]

3. Sådana [på förhand fastställda] regleringar och/eller tillstånd för utsläpp från reningsverk som avses i punkt 2 ska utformas så att tillämpliga villkor i avsnitt B i bilaga 1 uppfylls, om utsläppen sker i tätorter med mellan 2 000 och 10 000 pe i fråga om utsläpp till sötvatten och flodmynningar, eller i tätorter med mer än 10 000 pe i fråga om alla utsläpp. Kommissionen får ändra dessa krav. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 18.3.

Det förefaller som om artikel 12.1 första meningen har införlivats genom 1 kap. 1 § 5 samt 9 kap. 7 § miljöbalken. I 1 kap. 1 § 5 föreskrivs att "[m]iljöbalken skall tillämpas så att [...] återanvändning och återvinning liksom annan hushållning med material, råvaror och energi främjas så att ett kretslopp uppnås". I 9 kap. 7 § miljöbalken anges att "[a]vloppsvatten skall avledas och renas eller tas om hand på något annat sätt så att olägenhet för människors hälsa eller miljön inte uppkommer. För detta ändamål skall lämpliga avloppsanordningar eller andra inrättningar utföras."

När det gäller kravet om att renat avloppsvatten om möjligt ska återanvändas anser kommissionen att det förefaller som om den nationella införlivandebestämmelsen i miljöbalken är väldigt allmän och inte specifikt hänvisar till återanvändningen av renat avloppsvatten. Kommissionen anser att artikel 12.1 första meningen inte är korrekt införlivad.

Artikel 12.3 förefaller ha införlivats genom 9 kap. 6 § 2 miljöbalken och 12 § förordning (1998:899). I 9 kap. 6 § 2 miljöbalken föreskrivs att regeringen får meddela föreskrifter om att det ska vara förbjudet att släppa ut avloppsvatten i mark, vattenområde eller grundvatten utan tillstånd eller innan anmälan har gjorts. I 12 § förordning (1998:899) föreskrivs att det är förbjudet att i vattenområde släppa ut avloppsvatten från vattentoalett eller tätbebyggelse, om avloppsvattnet inte har genomgått längre gående rening än slamavskiljning.

Kommissionen noterar i detta hänseende att inga av de angivna bestämmelserna omfattar kravet om att de på förhand fastställda regleringarna och/eller tillstånden ska utformas så att tillämpliga villkor i bilaga I.B (eller nationell lagstiftning som införlivar bilaga I.B) uppfylls. Därför anser kommissionen att införlivandet av artikel 12.3 är felaktigt.

Kommissionen noterar vidare att bilaga I.B till direktivet i sig är felaktigt införlivad. Denna fråga behandlas mer ingående nedan.

#### *1.7. Bristfälligt införlivande av artikel 13.1 och 13.2 i direktivet*

Artikel 13.1 och 13.2 i direktivet har följande lydelse:

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att utsläpp av biologiskt nedbrytbart spillvatten från anläggningar inom de industrisektorer som anges i bilaga 3 senast den 31 december 2000 omfattas av på förhand fastställda regleringar eller särskilda tillstånd, som beslutas av den behöriga myndigheten eller annat behörigt organ, om spillvattnet inte leds till reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse före utsläpp i recipienten och om utsläppen från anläggningen motsvarar 4000 pe eller mer.
2. Den behöriga myndigheten eller annat behörigt organ i varje medlemsstat skall senast den 31 december 1993 fastställa krav för utsläpp av sådant spillvatten, vilka krav är anpassade till den berörda industrins art.

Det förefaller som om varken artikel 13.1 eller 13.2 har införlivats i nationell lagstiftning.

#### *1.8. Bristfälligt införlivande av artikel 14 i direktivet*

Artikel 14 i direktivet har följande lydelse:

1. Slam som uppkommer vid rening av avfallsvatten skall återanvändas när det är lämpligt.  
[...]

2. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall säkerställa att allmänna regler eller krav på registrering eller tillstånd gäller före den 31 december 1998 i fråga om bortskaffande av slam från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att bortskaffande av slam till ytvatten som sker genom dumpning från fartyg eller genom utsläpp från utloppsledningar eller på annat sätt upphör före den 31 december 1998.

4. Innan de former för bortskaffande som avses i punkt 3 har upphört att tillämpas, skall medlemsstaterna säkerställa att allt giftigt, persistent eller biologiskt ackumulerbart material i det slam som släpps ut i ytvatten omfattas av tillstånd och att mängden sådant material gradvis minskas.

Artikel 14.1 förefaller ha införlivats i nationell lagstiftning genom 1 kap. 1 §, 2 kap. 3 § och 9 kap. 7 § miljöbalken.

För det första noterar kommissionen att den nationella lagstiftningen inte specifikt hänvisar till "slam" enligt definitionen i direktivet. Vidare föreskriver den nationella lagstiftningen att denna lagstiftning ska tillämpas så att "återanvändning och återvinning [...] främjas så att ett kretslopp uppnås". Det förefaller dock som om de nationella införlivandebestämmelserna är för allmänna, och inte särskilt anger att slam som uppkommer vid rening av avfallsvatten ska återanvändas när det är lämpligt

Det förefaller som om artikel 14.2 inte har införlivats.

Artikel 14.3 förefaller ha införlivats genom 1 kap. 1 § lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg och 23 § avfallsförordningen (2011:927). I 23 § avfallsförordningen föreskrivs följande: "Kommunen ska svara för att oljeavfall, toalettavfall, fast avfall och rester av andra skadliga ämnen som det är förbjudet att släppa ut enligt lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen transporteras från en sådan mottagningsanordning för avfall från fartyg som avses i förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg".

Kommissionen påminner om att direktivet på denna punkt fastställer ett förbud mot flera former av bortskaffande av slam till samtliga ytvattentyper. Baserat på den nationella lagstiftning som anges ovan går det dock inte att avgöra huruvida den nationella bestämmelsens tillämpningsområde verkligen omfattar slam och avser samtliga ytvattentyper eller inte. I detta skede och i avsaknad av mer specifik information om denna punkt anser kommissionen att införlivandet av artikel 14.3 är felaktigt eftersom det inte fastställer något förbud mot bortskaffande av slam till ytvatten.

Artikel 14.4 förefaller inte ha införlivats. Kommissionen noterar emellertid att fristen för avveckling av bortskaffande av slam till ytvatten löpte ut vid utgången av 1998, i enlighet med artikel 14.3. Med hänsyn till att införlivandet av artikel 14.3 inte är korrekt, då det förefaller som om slam och samtliga typer av ytvatten inte ingår i införlivandelagstiftningens tillämpningsområde, anser kommissionen i detta skede och i avsaknad av ytterligare information dock även att artikel 14.4 i inte har införlivats.

### *1.9. Bristfälligt införlivande av artikel 15.1, 15.2 och 15.3 i direktivet*

De relevanta delarna av artikel 15 har följande lydelse:

1. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall övervaka:
  - utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, för att kontrollera att dessa följer kraven i bilaga 1 B och tillämpar de kontrollförfaranden som fastställs i bilaga 1 D,
  - mängden slam som släpps ut till ytvatten och dess sammansättning.
2. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall övervaka de vatten som berörs av utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och sådana direkta utsläpp som avses i artikel 13, om det kan antas att recipienten kommer att påverkas i nämnvärd omfattning.
3. Medlemsstaterna skall i fråga om utsläpp som omfattas av bestämmelserna i artikel 6 och utsläpp av slam i ytvatten övervaka och genomföra andra undersökningar som har betydelse för att klarlägga att utsläppen inte skadar miljön.

Det förefaller som om artikel 15.1 första strecksatsen har införlivats genom 26 kap. miljöbalken och 22 och 23 §§ NFS 2016:6. Enligt dessa nationella bestämmelser är verksamhetsutövaren ansvarig för att fortlöpande planera och kontrollera verksamheten för att motverka eller förebygga olägenheter för människors hälsa eller påverkan på miljön. Det föreskrivs också att Naturvårdsverket är behörig myndighet med avseende på tillsyn och tillstånd för reningsverk för avloppsvatten för 2 000 pe eller mer.

Vad gäller övervakningen av utsläpp från reningsverk för avloppsvatten föreskrivs det i direktivet att denna ska ske i enlighet med de kontrollförfaranden som föreskrivs i bilaga I.D. Det förefaller dock som om de förfaranden som anges i bilaga I.D inte har införlivats i svensk lagstiftning på ett korrekt sätt. Vidare framstår det som om de krav som ingår i bilaga I.B, vilka det hänvisas till i artikel 15.1, inte har införlivats på ett korrekt sätt i den nationella lagstiftningen. Det felaktiga införlivandet av bilagorna I.B och I.D behandlas mer ingående nedan.

Därför anser kommissionen att artikel 15.1 första strecksatsen inte har införlivats på ett korrekt sätt i den nationella lagstiftningen.

Artikel 15.1 andra strecksatsen, artikel 15.2 och artikel 15.3 i direktivet förefaller inte ha införlivats i nationell lagstiftning.

### *1.10. Bristfälligt införlivande av bilaga I.A till direktivet*

Bilaga I.A rör kraven för ledningsnät och är relevant för artikel 3.2 i direktivet. Den har följande lydelse:

A. Ledningsnät<sup>(1)</sup>  
Ledningsnäten skall vara anpassade till kraven på vattenrening.

Vid konstruktion, byggnad och underhåll av ledningsnät skall bästa tillgängliga teknik som inte medför oskäliga kostnader användas. Därvid skall särskilt beaktas

- avloppsvattnets volym och sammansättning,
- att läckor inte uppkommer,
- att förorening av recipienten till följd av dagvattenutsläpp begränsas.

<sup>1</sup> Eftersom det inte är praktiskt möjligt att utforma ledningsnät och reningsverk så att allt avloppsvatten kan renas vid exempelvis ovanligt kraftig nederbörd, skall medlemsstaterna

besluta om åtgärder för att begränsa förorening till följd av dagvattenbräddning. Sådana åtgärder kan utformas så att utspädningskvoten eller -kapaciteten anges i förhållande till flödet vid torr väderlek eller så att ett visst antal bräddningar godtas per år.

Det förefaller som om bilaga I.A har införlivats genom 2 kap. 3 § miljöbalken. Den nationella bestämmelsen kräver att alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd ska utföra de skyddsåtgärder, iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Den kräver också att bästa möjliga teknik används vid yrkesmässig verksamhet.

Kommissionen noterar att den nationella bestämmelsen utgör en del av de *hänsynsregler* som ingår i 2 kap. miljöbalken. Den är som sådan tillämplig på all verksamhet som kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Vad gäller det specifika införlivandet av kraven i bilaga I.A i direktivet, kan kommissionen emellertid inte, i den nationella lagstiftningen, identifiera de krav som faktiskt ingår i bilaga I.A i direktivet. Den nationella bestämmelsen i 2 kap. 3 § miljöbalken gör det inte i sig möjligt att avgöra vilka standarder som ledningsnäten ska uppfylla. Kommissionen anser därför att den nationella lagstiftningen inte innehåller de tekniska standarder som ska införas för konstruktion, byggnad och underhåll av ledningsnät vad avser avloppsvattnets volym och sammansättning, för förhindrande av att läckor uppkommer och så att förorening av recipienten till följd av dagvattenutsläpp begränsas. Därför anser kommissionen att bilaga I.A är felaktigt införlivad.

Kommissionen påminner vidare om slutsatsen ovan i avsnitt 2.2, vilken ger vid handen att artikel 3.2, som uttryckligen hänvisar till artikel I.A, inte heller har införlivats på ett korrekt sätt.

Det förefaller som om footnoten till rubriken i bilaga I.A inte har införlivats.

Vidare framgår det inte av de uppgifter som kommissionen har tillgång till vilka beslut Sverige har fattat om åtgärder för att begränsa förorening till följd av dagvattenbräddning och Sverige uppmanas därför att förklara dessa beslut och hur de uppfyller direktivets krav på denna punkt. I detta skede anser kommissionen att footnoten till rubriken i bilaga I.A inte har införlivats.

#### *1.11. Bristfälligt införlivande av bilaga I.B till direktivet*

Bilaga I.B rör kraven för utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse till recipienten. Den är relevant för artiklarna 4.3, 5.3 och 12.3 i direktivet. Strecksatserna 3 och 4 har följande lydelse:

B. Utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse till recipienten (<sup>1</sup>)

3. Om utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse sker till sådana områden som är känsliga för eutrofiering enligt definitionen i bilaga 2, avsnitt A punkt a, skall dessutom de krav som anges i tabell 2 vara uppfyllda.

4. Strängare krav än de som anges i tabell 1 eller tabell 2 skall tillämpas, om det behövs för att säkerställa att recipienten uppfyller kraven i andra tillämpliga direktiv.



<sup>1</sup> Eftersom det inte är praktiskt möjligt att utforma ledningsnät och reningsverk så att allt avloppsvatten kan renas vid exempelvis ovanligt kraftig nederbörd, skall medlemsstaterna besluta om åtgärder för att begränsa förorening till följd av dagvattenbräddning. Sådana åtgärder kan utformas så att utspädningskvoten eller -kapaciteten anges i förhållande till flödet vid torr väderlek eller så att ett visst antal bräddningar godtas per år.

Det förefaller som om punkt 3 i bilaga I.B till direktivet, som är relevant för artiklarna 4 och 5 i direktivet, har införlivats genom 9 § NFS 2016:6. Den nationella bestämmelsen avser kontroll- och utvärderingsmetoder för totalkväve i avloppsvattenutsläpp, vilka anges närmare i 6 § och tabell 3 i NFS 2016:6.

Kommissionen noterar att den nationella bestämmelsen inte hänvisar till ”sådana områden som är känsliga för eutrofiering enligt definitionen i bilaga 2, avsnitt A punkt a”, i strid med punkt 3 i bilaga I.B till direktivet. Kommissionen anser därför att punkt 3 i bilaga I.B inte har införlivats på ett korrekt sätt.

Kommissionen noterar vidare att bilaga II.A a inte har införlivats alls och att tabell 2 i bilaga I har införlivats felaktigt. Dessa punkter kommer att förklaras närmare nedan.

Punkt 4 i bilaga I.B förefaller inte ha införlivats i den nationella lagstiftningen.

#### *1.12. Bristfälligt införlivande av bilaga I.C till direktivet*

Bilaga I.C rör industrispillvatten. Den har följande lydelse:

Industrispillvatten skall innan det leds till ledningsnät och reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse undergå sådan rening som krävs för att:

- skydda hälsan hos personal som arbetar med ledningsnäten och på reningsverken,
- säkerställa att ledningsnät, avloppsreningsverk och tillhörande utrustning inte skadas,
- säkerställa att driften av avloppsreningsverken och behandlingen av slam inte störs,
- säkerställa att utsläppen från reningsverken varken skadar miljön eller förhindrar att de krav på recipienten som gäller enligt andra direktiv kan uppfyllas,
- säkerställa att slammet kan omhändertas på ett säkert och miljömässigt godtagbart sätt.

Det förefaller som om bilaga I.C, som är relevant för artikel 11.2 i direktivet, har införlivats i nationell lagstiftning genom 4 § NFS 2016:6. Den nationella bestämmelsen kräver att industrispillvatten som leds till en avloppsreningsanläggning undergår ”sådan rening som krävs för att säkerställa dels att driften av avloppsreningsanläggningen och behandlingen av avloppsslam inte störs, dels att slammet kan omhändertas på ett säkert och miljömässigt godtagbart sätt”.

Kommissionen noterar att den nationella införlivandebestämmelsen endast delvis omfattar det särskilda kravet i direktivet. Den nationella lagstiftningen nämner endast två av de fem särskilda kraven i direktivet, nämligen: säkerställa att driften av avloppsreningsverken och behandlingen av slam inte störs (tredje strecksatsen) och säkerställa att slammet kan omhändertas på ett säkert och miljömässigt godtagbart sätt (femte strecksatsen). När det gäller tredje strecksatsen i bilaga I.C anser kommissionen att den svenska lagstiftningen inte införlivar de krav som följer av direktivet fullt ut eftersom den endast omfattar rening av avloppsvatten och inte nämner behandling av slam.

När det gäller de övriga särskilda krav som följer av bilaga I.C till direktivet (första, andra och fjärde strecksatserna) förefaller det som om dessa inte har införlivats i nationell lagstiftning.

Kommissionen anser därför att införlivandet av bilaga I.C är felaktigt, eftersom tredje strecksatsen i bilaga I.C har införlivats felaktigt och eftersom första, andra och fjärde strecksatserna inte har införlivats alls.

### *1.13. Bristfälligt införlivande av bilaga I.D till direktivet*

Bilaga I.D rör referensmetoder för övervakning och utvärdering Den är särskilt relevant för artikel 15.1 i direktivet. Punkterna 1 och 4 har följande lydelse:

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att en övervakningsmetod används som åtminstone uppfyller de krav som anges i det följande.

Alternativ till de metoder som nämns i punkt 2, 3 och 4 får användas, om det kan visas att de alternativa metoderna ger motsvarande resultat.

Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna alla relevanta uppgifter om den metod som tillämpas. Om kommissionen anser att villkoren i punkt 2, 3 och 4 inte uppfylls, skall kommissionen lämna rådet ett förslag till lämpliga åtgärder.

[...]

4. Det renade avloppsvattnet skall med avseende på de parametrar som är i fråga anses uppfylla kraven, om vattenproverna visar att värdena för varje enskild parameter efterlevs enligt följande.

a) För parametrarna i tabell 1 och artikel 2.7 anges i tabell 3 det största godtagbara antalet prover som inte uppfyller kraven i tabell 1 och artikel 2.7, uttryckta som koncentrationer och procentuell reduktion.

b) För de parametrar i tabell 1 som uttrycks i koncentrationer, får prover som tagits under normala driftförhållanden inte avvika från gränsvärdena med mer än 100 %. För de värden som avser koncentration av suspenderade partiklar kan avvikelser på upp till 150 % godtas.

c) För de parametrar som anges i tabell 2 skall årsmedelvärdet av proverna för varje parameter inte överstiga motsvarande gränsvärden.

Punkt 1 i bilaga I.D förefaller ha införlivats genom 10 § NFS 2016:6, som kräver att avloppsreningsanläggningarna ska vara utformade så att representativa prover kan tas på bräddat vatten, inkommande vatten och på det renade vattnet före utsläpp i recipienten.

Kommissionen påminner om att direktivet på denna punkt kräver att övervakning sker och att den valda metoden åtminstone uppfyller de krav som anges i den återstående delen av bilaga I.D. Alternativ till de metoder som nämns i direktivet får användas, om det kan visas att de alternativa metoderna ger motsvarande resultat.

De återstående kraven i bilaga I.D har inte införlivats på ett korrekt sätt, eftersom punkt 4 i bilaga I.D inte har införlivats på ett korrekt sätt. Kommissionen anser därför att punkt 1 i bilaga I.D inte heller har införlivats på ett korrekt sätt.

Punkt 4 a och b i bilaga I.D kräver att de parametrar som anges i artikel 2.7 och i tabell 1 i bilaga I efterlevs. De förefaller ha införlivats genom 18 § NFS 2016:6, vilken hänvisar till 5 och 8 §§ samt tabell 6 i NFS 2016:6.

När det gäller punkt 4 a i bilaga I.D påminner kommissionen om att direktivet på denna punkt hänvisar till artikel 2.7 i direktivet, vilken innehåller en definition av låggradig rening och vilken inte har införlivats. Bestämmelsen i 18 § NFS 2016:6 som införlivar punkt 4 a i bilaga I.D hänvisar inte till någon av de delar som ingår i definitionen av låggradig rening, och därmed inte heller till BOD5 som uttryckligen anges även i tabell 1 i direktivet. Tabell 1 är i sig inte heller korrekt införlivad, vilket kommer att förklaras närmare nedan. Kommissionen anser således att punkt 4 a i bilaga I.D inte har införlivats på ett korrekt sätt.

När det gäller punkt 4 b i bilaga I.D noterar kommissionen att det i den nationella lagstiftningen, dvs. 18 § NFS 2016:6, anges att för ”de begränsningsvärden [...], får prover som tagits under normala driftförhållanden inte avvika från värdena med mer än 100 procent”.

Kommissionen noterar dock att den nationella lagstiftningen inte hänvisar till avvikelser för parametervärden som avser koncentration av suspenderade partiklar, som anges i punkt 4 b andra meningen i bilaga I.D. Tabell 1, där parametrar för suspenderade partiklar fastställs, är i sig inte heller korrekt införlivad, vilket kommer att förklaras närmare nedan. Kommissionen anser därför att punkt 4 b i bilaga I.D inte har införlivats på ett korrekt sätt.

#### *1.14. Bristfälligt införlivande av tabell 1 i bilaga I till direktivet*

Tabell 1 i bilaga I rör krav, med avseende på koncentration eller procentuell reduktion, för utsläpp från de reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som omfattas av artikel 4 och 5 i direktivet. Punkt 2 i bilaga I.B hänvisar till dessa krav, och har följande lydelse:

2. Om utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse omfattas av reningskrav enligt artikel 4 och 5, skall de krav som anges i tabell 1 vara uppfyllda.

Tabell 1 har följande lydelse:

**Tabell 1:** Krav avseende utsläpp från de reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som omfattas av artikel 4 och 5 i direktivet. Värdena för koncentration eller procentuell reduktion skall gälla.

Parametrar	Koncentration	Minsta procentuell reduktion (%)	Referensmätmetod
Biokemisk syreförbrukning (BOD <sub>5</sub> vid 20 °C) utan nitrifikation (%)	25 mg/l O <sub>2</sub>	70-90 40 enligt artikel 4.2	Homogeniserat, ofiltrerat, odekanterat prov. Bestämning av förbrukat syre före och efter fem dagars förvaring vid 20 °C ± 1 °C i fullständigt mörker. Tillsats av en nitrifikationshämmare.
Kemisk syreförbrukning (COD)	125 mg/l O <sub>2</sub>	75	Homogeniserat, ofiltrerat, odekanterat prov. Kaliumdikromat
Suspenderade partiklar totalt	35 mg/l (%) 35 enligt artikel 4.2 (mer än 10 000 pe)  60 enligt artikel 4.2 (2 000-10 000 pe)	90 (%) 90 enligt artikel 4.2 (mer än 10 000 pe)  70 enligt artikel 4.2 (2 000-10 000 pe)	— Filtrering av ett representativt prov genom ett filtermembran med 0,45 µm porstorlek. Torkning vid 105 °C och vägning. — Centrifugering av ett representativt prov (i minst 5 min. med en medelacceleration av 2 800 till 3 200 g), torkning vid 105 °C och vägning.

(%) Reduktion i förhållande till inflödets belastning.

(%) Parametern kan ersättas av en annan parameter: totalt organiskt kol (TOC) eller total syreförbrukning (TOD), om ett förhållande kan fastslås mellan BOD<sub>5</sub> och ersättningsparametern.

(%) Ej obligatoriskt.

Analys av utsläpp från dammar skall utföras med filtrerade prover. Den totala koncentrationen suspenderade partiklar i ett ofiltrerat vattenprov får dock inte överstiga 150 mg/l.

Det förefaller som om tabell 1 i bilaga I har införlivats i nationell lagstiftning genom 17 § och 8 § samt tabell 1 och tabell 2 i NFS 2016:6. I 17 § föreskrivs att analys ska utföras på homogeniserade, osedimenterade och ofiltrerade prov. I 8 § fastställs kraven vid mätning av biokemisk syreförbrukning mätt som BOD<sub>7</sub> och kemisk syreförbrukning mätt som COD<sub>Cr</sub>. I 8 § specificeras vidare att för begränsningsvärdena (i tabell 1 och 2 i NFS 2016:6) gäller att något av kraven på högsta koncentration som årsmedelvärde, högsta koncentration per mättillfälle eller minsta procentuella reduktion per mättillfälle ska följas.

Kommissionen noterar först och främst att direktivet, i tabell 1, kräver att "[v]ärdena för koncentration eller procentuell reduktion skall gälla". Införlivandelagstiftningens 8 § medger dock också att högsta koncentration som årsmedelvärde beaktas. Detta är inte förenligt med direktivet.

Kommissionen noterar för det andra att det i tabellerna 1 och 2 i den svenska lagstiftningen hänvisas till kriteriet BOD<sub>7</sub> för mätning av biokemisk syreförbrukning och till COD<sub>Cr</sub> för mätning av kemisk syreförbrukning. I tabell 1 i bilaga I till direktivet hänvisas dock till andra kriterier för att mäta dessa parametrar, nämligen BOD<sub>5</sub> och COD. Användningen av andra kriterier i den svenska lagstiftningen omöjliggör sålunda en jämförelse med kraven i tabell 1 i direktivet.

Kommissionen betonar vidare att det i dokumentet *Terms and Definitions of the Urban Waste Water Treatment Directive 91/271/EEC* av den 16 januari 2017 anges att den genererade belastningen eller ”storleken” på tätorten uttrycks i pe. Enligt artikel 2.6 i direktivet betyder ”1 pe (personequivivalent)” den mängd nedbrytbart organiskt material som har en biokemisk syreförbrukning på 60 g löst syre per dygn under fem dygn (BOD5). Om medlemsstaterna tillämpar ett annat kriterium som t.ex. BOD5 13 på 55 g eller 70 g syre per dygn, eller BOD7 eller BOD20, bör de omvandla det och uttrycka det i BOD5 på 60 g syre per dygn<sup>1</sup>. Därför måste förhållandet mellan BOD5, COD och ersättningsparametern definieras<sup>2</sup>. Sverige använder ett annat kriterium, men kommissionen noterar att man inte har omvandlat det för att uttrycka det på föreskrivet sätt.

Kommissionen noterar för det tredje att fotnoten till tabell 1 i införlivandeåtgärden hänvisar till mindre stränga reningskrav för BOD5-utsläpp av avloppsvatten till vatten i högt belägna bergsregioner eller i andra jämförbara områden, där en effektiv biologisk rening är svår att upprätthålla på grund av låg temperatur [...]. Såsom angetts ovan i samband med införlivandet av artikel 4.2 strider det mot direktivet att den svenska lagstiftningen inte begränsar tillämpningen av mindre stränga krav till bergsområden över 1 500 m över havet. Detta strider mot direktivet som endast innehåller en möjlighet till undantag från kraven på behandling av avloppsvatten från tätbebyggelse i ”högt belägna bergsregioner (mer än 1 500 m över havet)”. Fotnot 3 till tabell 1 i 8 § bidrar sålunda till att tillämpningsområdet för undantaget utvidgas i strid med direktivet, med hänvisning till den tidigare nämnda 6 § NFS 2016:6, som det hänvisas till i avsnitt 2.3 om bristfälligt införlivande av artikel 4.2 i direktivet.

Kommissionen noterar för det fjärde att kraven i tabell 1 i bilaga I till direktivet rörande koncentration eller procentuell reduktion för suspenderade partiklar totalt inte har införlivats i svensk lagstiftning.

Kommissionen anser därför att tabell 1 i bilaga I till direktivet inte har införlivats på ett korrekt sätt i nationell lagstiftning.

#### *1.15. Bristfälligt införlivande av tabell 2 i bilaga I till direktivet*

I punkt 3 i bilaga I.B föreskrivs att ”[o]m utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse sker till sådana områden som är känsliga för eutrofiering enligt definitionen i bilaga 2, avsnitt A punkt a, skall dessutom de krav som anges i tabell 2 vara uppfyllda”. I punkt 4 c i bilaga I.D till direktivet föreskrivs att för de parametrar som anges i tabell 2 skall årsmedelvärdet av proverna för varje parameter inte överstiga motsvarande gränsvärden. Tabell 2 i bilaga I har följande lydelse:

---

<sup>1</sup> <http://ec.europa.eu/environment/water/water-urbanwaste/info/pdf/terms.pdf>, page 13

<sup>2</sup> <http://ec.europa.eu/environment/water/water-urbanwaste/info/pdf/terms.pdf>, page 27

Tabell 2: Krav för utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse i områden som är känsliga för eutrofiering enligt definitionen i bilaga II, avsnitt A punkt a. Den ena eller båda parametrarna kan tillämpas beroende på de lokala förhållandena. Värdena för koncentration eller procentuell reduktion skall gälla.

Parametrar	Koncentration	Minsta procentuell reduktion (1)	Referensmetod
Fosfor totalt	2 mg/l (10 000 till 100 000 pe) 1 mg/l (mer än 100 000 pe)	80	Molekylär absorptionspektrofotometri
Kväve totalt (2)	15 mg/l (10 000 till 100 000 pe) (2) 10 mg/l (mer än 100 000 pe) (2)	70-80	Molekylär absorptionspektrofotometri

(1) Reduktion i förhållande till inflödets belastning.

(2) Totalt kväve innebär summa totalt Kjeldahlkväve (organiskt kväve och ammoniakkväve), nitratkväve och nitritkväve.

(3) De angivna koncentrationerna är årsmedelvärden enligt bilaga I punkt D 4 c. För att kontrollera att kraven med avseende på kväve uppfylls är det också möjligt att använda dygnsmedelvärden om det i enlighet med bilaga I punkt D.1 kan säkerställas att man därigenom uppnår motsvarande skyddsnivå. I detta fall får dygnsmedelvärdet för totalt kväve inte överstiga 20 mg/l i något prov när spillvattnets temperatur vid den biologiska processen i avloppsreningsverket är 12 °C eller högre. I stället för temperaturkravet kan drifttiden begränsas med beaktande av regionala klimatförhållanden.

Det förefaller som om tabell 2 i bilaga I till direktivet har införlivats genom 6 och 9 §§ samt tabell 3 i NFS 2016:6. 6 § rör avloppsvatten från tätbebyggelse som släpps ut i havs- och kustvattenområdet från norska gränsen till och med Norrtälje kommun eller i avrinningsområden som avvattnas till det angivna området, om de indirekta utsläppen bidrar till föroreningen av området. I 9 § fastställs, genom hänvisning till tabell 3 i NFS 2016:6, begränsningsvärden för utsläpp i fråga om totalkväve.

Kommissionen anser för det första, med avseende på fosfor, att den del av tabell 2 i bilaga I till direktivet som rör reningskraven vad gäller fosfor inte har införlivats alls. 16 § NFS 2016:6 innehåller en hänvisning till den metod som ska användas för att mäta totalfosfor och tabellerna 4 och 5 innehåller krav för provtagningsfrekvens, men i övrigt innehåller införlivandeåtgärden inga krav rörande gränsvärden för avlägsnande av fosfor från avloppsvatten.

Vad gäller kväve noterar kommissionen att fotnot 2 till tabell 3 i NFS 2016:6, avseende kravet på 70 % reduktion för kväve, innehåller anmärkningen ”Reduktion i förhållande till inkommande belastning inklusive kväveretention innan utsläppet når havs- och kustvattenområdet från norska gränsen till och med Norrtälje kommun.”

Kommissionen anser i detta avseende att ett undantag som gör det möjligt att sänka kraven för reningen i reningsverket inte föreskrivs i direktivet. I direktivet föreskrivs dock, i punkt 1 andra stycket i bilaga I.D, att ”[a]lternativ till de metoder som nämns i punkt 2, 3 och 4 får användas, om det kan visas att de alternativa metoderna ger motsvarande resultat”. Punkt 4 c avser de parametrar som anges i tabell 2 för vilka ”årsmedelvärdet av proverna för varje parameter inte [skall] överstiga motsvarande gränsvärden”.

Kommissionen noterar att Europeiska unionens domstol i sin dom i mål C-438/07, kommissionen mot Sverige<sup>3</sup>, konstaterade att det, genom de sammanlagda effekterna av kvävereduktionen vid reningsverken och av den naturliga retentionen, var möjligt att i Sverige uppnå den lägsta nivå för avlägsnande av kväve som krävs enligt direktivet. Domstolen grundade sig på Sveriges förklaring att "beräkningen av utsläppen från varje tätort som är belägen vid känsliga kustvatten är grundad på de faktiska utsläppen från tätorten i fråga, i kombination med den individuellt beräknade retentionen. Den metod som används omfattar resultaten från mätningar av kvävehalten i olika vattendrag, och beräkningarna är vanligtvis gjorda på grundval av mätprogram som genomförts under en period på upp till tio år"<sup>4</sup>.

Kommissionen anser att det följer av domen att retentionsomfattningen måste kontrolleras regelbundet genom faktiska mätningar vid utsläppspunkten från reningsverket och vid ingångspunkten till de kvävekänsliga kustområdena. Sådana mätningar är enligt kommissionen nödvändiga för att kontrollera att de sammanlagda effekterna av kvävereduktionen vid reningsverken och av den naturliga retentionen verkligen gör det möjligt att på ett stabilt och kontinuerligt sätt uppnå den lägsta nivå för avlägsnande av kväve som krävs enligt direktivet. Ett krav om sådana mätningar följer mycket riktigt också av kravet i punkt 1 andra stycket i bilaga I.D, som det hänvisas till ovan. Därför måste de krav som ligger till grund för att återropa kväveretention som ett sätt att uppfylla direktivets krav på kväverening vara förenliga med de grundläggande regler som ska säkerställa att den nationella lagstiftningen uppfyller direktivets krav. Inom ramen för direktivet, vilket innehåller komplicerade och tekniska bestämmelser på miljörättsområdet, är medlemsstaterna särskilt skyldiga att se till att den lagstiftning de antar för att införliva detta direktiv är tydlig och precis<sup>5</sup>. I detta fall innebär detta att de regler som är tillämpliga vad gäller de faktiska kväve-/retentionsmätningarna måste vara särskilt, tydligt och precist fastställda i lagstiftning så att tätorter som önskar återropa efterlevnad av kraven om avlägsnande av kväve på denna grund har full kännedom om de tillämpliga reglerna. Detta är inte fallet vad gäller bestämmelsen i fråga i fotnot 2 till tabell 3 i NFS 2016:6 eftersom bestämmelsen inte tillhandahåller några detaljerade uppgifter om villkoren för att återropa efterlevnad vad gäller retention.

Kommissionen anser att varje undantag från direktivets reningskrav måste tolkas restriktivt så att direktivets mål inte kringgås. Eftersom det saknas sådana tydliga, särskilda och precisa mätningvillkor i införlivandelagstiftningen anser kommissionen att införlivandet är felaktigt.

Kommissionen anser sålunda att tabell 2 i bilaga I har införlivats felaktigt både vad gäller kraven om fosforering och kraven om kväverening.

#### *1.16. Bristfälligt införlivande av bilaga II till direktivet*

I bilaga II till direktivet anges kriterierna för att identifiera känsliga och mindre känsliga områden. Den är särskilt relevant för artikel 5.6 som kommissionen anser inte har införlivats. Bilaga II till direktivet har följande lydelse:

---

<sup>3</sup> Dom av den 6 oktober 2009 i mål C-438/07, kommissionen/Sverige, ECLI:EU:C:2009:613.

<sup>4</sup> Punkt 98 i domen.

<sup>5</sup> Se domarna i målen C-6/04, kommissionen/Förenade kungariket, punkterna 21 och 26, och C-120/09, kommissionen/Belgien, punkt 27.

## KRITERIER FÖR ATT IDENTIFIERA KÄNSLIGA OCH MINDRE KÄNSLIGA OMRÅDEN

### A. Känsliga områden

En vattenmassa måste betecknas som känslig om den tillhör någon av följande grupper:

- a) Naturliga sötvattensjöar, andra sötvattensamlingar, flodmynningar och kustvatten som konstateras vara eutrofierade eller som kan bli eutrofierade inom en nära framtid om inte förebyggande åtgärder vidtas.

Följande förhållanden bör beaktas vid bedömningen av vilket näringsämne som bör reduceras genom ytterligare rening:

- (i) Sjöar och vattendrag som mynnar ut i sjöar, reservoarer eller slutna bukter vilka konstateras ha liten vattenomsättning, varför ackumulering kan inträffa. I sådana områden bör avlägsnande av fosfor ingå, såvida det inte kan visas att detta inte kommer att påverka eutrofieringsnivån. Om utsläpp sker från större tätorter kan också avlägsnande av kväve komma i fråga.
  - (ii) Flodmynningar, bukter och andra kustvatten som konstateras ha liten vattenomsättning eller som tillförs stora mängder näringsämnen. Utsläpp från smärre tätorter är vanligen av mindre betydelse i sådana områden, men för större tätorter bör avlägsnande av fosfor eller kväve ingå, om det inte kan visas att avlägsnandet inte kommer att påverka eutrofieringsnivån.
- b) Sött ytvatten som är avsett för användning som dricksvatten, om nitrathalten i vattnet om åtgärder inte vidtas kan komma att överstiga vad som föreskrivs i tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 75/440/EEG av den 16 juni 1975 om den kvalitet som krävs på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten i medlemsstaterna.
  - c) Områden där rening utöver den som föreskrivs i artikel 4 i detta direktiv är nödvändig för att bestämmelserna i tillämpliga rådskdirektiv skall uppfyllas.

### B. Mindre känsliga områden

En marin vattenmassa eller ett marint område kan anses som mindre känsligt, om utsläpp av spillvatten inte påverkar miljön negativt till följd av morfologiska, hydrologiska eller särskilda hydrauliska förhållanden i området.

Vid bestämningen av de områden som kan anses som mindre känsliga skall medlemsstaterna beakta risken för att den utsläppta föroreningen kan överföras till angränsande områden där den kan skada miljön. Medlemsstaterna skall beakta känsliga områden som är belägna utanför deras territorium.

Följande skall beaktas vid bestämningen av de områden som kan anses som mindre känsliga:

Öppna bukter, flodmynningar och andra kustvatten med god vattenomsättning som inte drabbats av eutrofiering eller syrebrist och som sannolikt inte kan eutrofieras eller utveckla syrebrist till följd av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse.



Kommissionen noterar att det, trots att Sverige har utsett känsliga områden på sitt territorium, förefaller som om bilaga II inte har införlivats i nationell lagstiftning.

*1.17. Avsaknad av införlivande av bilaga III till direktivet*

I bilaga III förtecknas de industrisektorer från vilka utsläpp av spillvatten ska uppfylla kraven i artikel 13 i direktivet. Den har följande lydelse:

INDUSTRISEKTORER

1. Mejerihantering
2. Framställning av frukt- och grönsaksprodukter
3. Framställning och buteljering av läskedrycker
4. Potatisförädling
5. Slakteriindustri
6. Bryggerier
7. Framställning av alkohol och alkoholhaltiga drycker
8. Framställning av djurfoder av vegetabiliska produkter
9. Framställning av gelatin och lim av hudar, skinn och ben
10. Maltfabriker
11. Fiskförädlingsindustri

Det förefaller som om bilaga III till direktivet inte har införlivats i nationell lagstiftning.

## **2. Slutsats**

Europeiska kommissionen anser följaktligen att Konungariket Sverige inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/271/92/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens direktiv 98/15/EG av den 27 februari 1998, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2008, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008 och rådets direktiv 2013/64/EU av den 17 december 2013, genom att underlåta att korrekt införliva

- artikel 2.4 och 2.6–2.11, artikel 3.1 tredje stycket och artikel 3.2, artikel 4.2, artikel 5.6, artikel 11.2 första meningen, artikel 12.1 första meningen samt artiklarna 12.3, 13.1, 13.2, 14, 15.1, 15.2 och 15.3 i det direktivet samt
- bilaga I delarna A, B, C och D samt tabell 1 och 2,
- bilaga II, och
- bilaga III till det direktivet.

I enlighet med artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt uppmanar kommissionen den svenska regeringen att inkomma med sina synpunkter i ärendet inom fyra månader från mottagandet av denna skrivelse.

Kommissionen förbehåller sig rätten att, efter att ha tagit del av synpunkterna eller om synpunkter inte har kommit in inom utsatt tid, vid behov avge ett motiverat yttrande enligt samma artikel.

Med vänlig hälsning

På kommissionens vägnar

Virginijus SINKEVIČIUS

Ledamot av kommissionen

